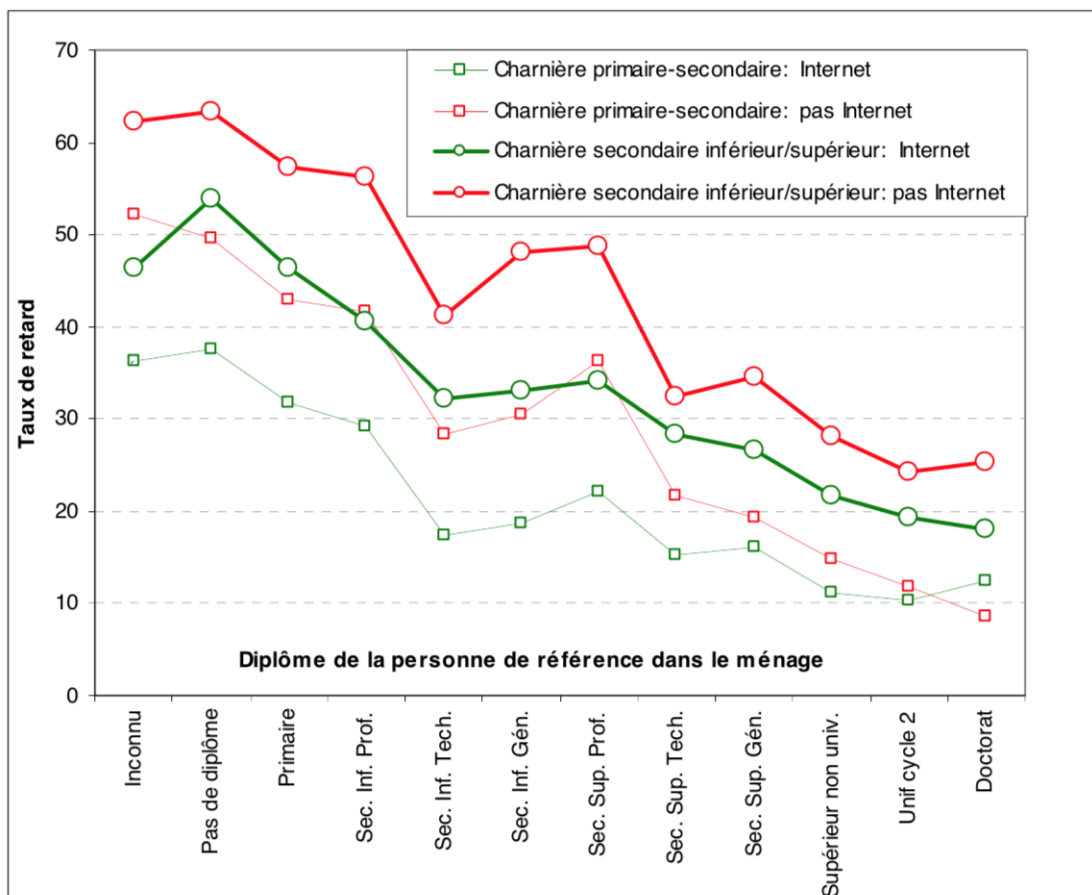

kteří ostatní proměnné modelu zachytit nedokázaly. Navíc se jedná o variabilitu, která je více přítomná v cílové skupině politiky vzdělávacích priorit (mezi žáky, jejichž rodiče mají nízkou úroveň dosaženého vzdělání). Protože však data o přístupu k internetu byla již tehdy docela stará a nebyla zde žádná perspektiva jejich aktualizace, výzkumníci navrhli, aby tato proměnná nebyla zařazena do výpočtu socioekonomického indexu.

Obrázek č. 8 Podíl žáků, kteří měli odklad školní docházky nebo opakovali ročník, měřený v roce 2001 na přechodu mezi primárním a sekundárním vzděláváním a mezi nižším sekundárním a vyšším sekundárním vzděláváním, podle úrovně dosaženého vzdělání referenční osoby v domácnosti a podle přístupu této domácnosti k internetu (distrikty francouzsky mluvícího regionu Valonsko a dvojjazyčného regionu Brusel, 2001)

Při poslední aktualizaci územně založeného indexu byla použita metoda hlavních komponent bez rotace a s vážením podle počtu obyvatel ve věku 0–20 let v každém distriktu. První faktor, v roce 2010 vysvětlující 72,33 % celkového rozptylu, byl zvolen jako socioekonomický index. Při aktualizaci socioekonomického indexu v roce 2010 byl vysvětlen největší podíl rozptylu (v roce 2005 bylo vysvětleno 64,5 % rozptylu). To mohlo být způsobeno vylepšením některých proměnných použitých ve výpočtu (mimo jiné např. použitím kvality bydlení namísto počtu pokojů na 100 obyvatel). Při výpočtu mohly určité údaje za některé distrikty chybět, protože některé distrikty jsou příliš malé a protože Národní statistický úřad uplatňuje určitá opatření na ochranu dat. V případě chybějících dat na úrovni distriktů byla použita průměrná hodnota obce.

Socioekonomický index pak byl vypočten jako součet vážených z-standardizovaných hodnot jednotlivých proměnných, jejichž váhové koeficienty byly stanoveny na základě analýzy hlavních komponent. Socioekonomický index je proměnná s normálním rozdělením, která